

COLECȚIA **EXAMENE**

**TESTE-GRILĂ PENTRU EXAMENELE DE ADMITERE
ÎN PROFESIILE JURIDICE**

DREPT CIVIL ȘI DREPT PROCESUAL CIVIL

Coordonator

Prof. univ. dr. Adrian Stoica

Prof. univ. dr. Adrian Stoica
Conf. univ. dr. Mădălina Botină
Lect. univ. dr. Gabriel Grigore

Prof. univ. dr. Gabriel Mihai
Lect. univ. dr. Cristina Ramona Duță
Asist. univ. dr. Valentin Beleniuc

**TESTE-GRILĂ
PENTRU EXAMENELE
DE ADMITERE ÎN PROFESIILE
JURIDICE**

DREPT CIVIL ȘI DREPT PROCESUAL CIVIL

Universul Juridic
București
-2019-

TITLUL I

DREPT CIVIL. PARTEA GENERALĂ

CAPITOLUL I

APLICAREA LEGII ÎN TIMP. RAPORTUL JURIDIC CIVIL

1. În materia aplicării legii civile în timp:

- a. nu se va aplica exclusiv legea veche pentru *facta praeterita*;
- b. pentru *facta futura* nu se va aplica legea nouă dacă legiuitorul a optat pentru supraviețuirea legii vechi;
- c. de principiu, pentru *facta pendentia* se va aplica legea nouă fără a putea fi considerată retroactivă.

2. Facta:

- a. *praeterita*, se referă la faptele constitutive, modificatoare sau extinctive de situații juridice, realizate în întregime înainte de intrarea în vigoare a legii noi, cât și efectele produse de acea situație juridică înainte de acest moment;
- b. *pendentia*, pot cunoaște aplicabilitatea imediată a legii noi, afară de cazul în care este aplicabilă ultraactivitatea legii vechi;
- c. *futura*, reprezintă situațiile juridice care se vor naște, modifica sau stinge după intrarea în vigoare a legii noi, cu excepția efectelor viitoare ale situațiilor juridice trecute.

3. Aplicarea legii în timp presupune și faptul că:

- a. pentru *facta praeterita* nu se aplică legea în vigoare la data producerii faptei sau efectelor ei;
- b. *facta pendentia* sunt guvernate de legea în vigoare la momentul la care fiecare element s-a produs, atunci când aceste elemente care alcătuiesc constituirea sau, după caz, modificarea ori stingerea au individualitate proprie;
- c. *facta futura* pot fi cârmuite de legea veche, spre deosebire de *facta praeterita*.

4. Ultraactivitatea legii vechi:

- a. nu are în vedere supraviețuirea legii vechi;
- b. își găsește aplicare în cazul normelor juridice supletive;
- c. nu reprezintă o excepție de la principiul aplicării imediate a legii civile noi.

5. Legea civilă nouă:

- a. nu se aplică efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior derivate din starea și capacitatea persoanelor;
- b. se aplică efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior derivate din obligația convențională de întreținere;
- c. se poate aplica și efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior derivate din raporturile de vecinătate.

6. Principiul aplicării imediate a legii civile noi:

a. implică faptul că legea civilă nouă se aplică și efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior derivate din raporturile de proprietate, chiar dacă aceste situații nu mai subzistă după intrarea în vigoare a legii noi;

b. se referă la faptul că legea civilă nouă se aplică efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior derivate din raporturile de filiație, dacă aceste situații juridice subzistă după intrarea în vigoare a legii noi;

c. se referă și la faptul că legea civilă nouă se aplică efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior derivate din raporturile de căsătorie, chiar dacă anterior intrării în vigoare a legii noi căsătoria a fost anulată.

7. În materia legii aplicabile actului juridic civil:

a. actele juridice nule, anulabile sau afectate de alte cauze de ineficacitate la data intrării în vigoare a legii noi sunt supuse dispozițiilor legii vechi, neputând fi considerate valabile ori, după caz, eficace potrivit dispozițiilor legii noi;

b. validitatea clauzei de inalienabilitate instituite prin convenție sau testament este guvernată de legea în vigoare la data încheierii convenției sau testamentului;

c. proprietatea comună în devălmășie poate avea ca izvor și actul juridic încheiat anterior intrării în vigoare a Codului civil din 2009.

8. Cu referire la aplicarea în timp a Codului civil din 2009:

a. modificarea contractului se face cu respectarea tuturor condițiilor prevăzute de legea în vigoare la data modificării, iar elementele ce nu fac obiectul modificării sunt supuse dispozițiilor în vigoare la data când a fost încheiat contractul;

b. legea în vigoare la data încheierii unui act juridic va reglementa atât efectele care s-au produs sub imperiul ei, cât și efectele care se vor produce după intrarea în vigoare a legii noi;

c. niciuna dintre variantele de răspuns anterior menționate nu este adevărată.

9. Reprezintă aplicații legale ale principiului aplicării legii în vigoare la data încheierii unui act juridic tuturor efectelor sale trecute și viitoare:

a. efectele juridice ale clauzei de inalienabilitate instituite prin convenție;

b. contractele de mandat pentru care părțile au prevăzut un termen, încheiate anterior intrării în vigoare a Codului civil din 2009;

c. dispozițiile privitoare la impreviziune se aplică numai contractelor încheiate după intrarea în vigoare a Codului civil din 2009.

10. În materia aplicării în timp a Codului civil din 2009:

a. prevederile din vechea reglementare referitoare la revocarea donației pentru surveniență de copil nu se aplică în ipoteza în care copilul s-a născut după intrarea în vigoare a Codului civil;

b. contractele de mandat încheiate înainte de intrarea în vigoare a Codului civil din 2009, pentru care părțile au prevăzut un termen mai scurt de 10 ani, rămân supuse legii în vigoare la data încheierii lor;

c. niciuna dintre variantele de răspuns anterior menționate nu este adevărată.

11. În materia aplicării legii civile în timp:

- a. prescripțiile extinctive și decăderile începute și neîmplinite la data intrării în vigoare a legii noi sunt în întregime supuse dispozițiilor legale care le-au instituit;
- b. accesiunea, ca fapt juridic, este supusă legii în vigoare la data producerii sau săvârșirii împrejurării sau faptei care atrage incidența accesiunii;
- c. în toate cazurile în care accesiunea imobiliară artificială presupune exercitarea unui drept de opțiune de către proprietarul imobilului, efectele accesiunii sunt guvernate de legea în vigoare de la momentul exercitării dreptului de opțiune.

12. Aplicarea legii civile în timp în materia uzucapiunii se referă și la faptul că:

- a. prescripția achizitivă va fi supusă dispozițiilor în vigoare de la momentul la care s-a sfârșit posesia;
- b. atunci când posesia a început anterior intrării în vigoare a Codului civil din 2009, uzucapiunea nu va fi guvernată de noua reglementare;
- c. uzucapiunea mobilă va putea fi invocată chiar dacă posesia asupra bunului mobil a început anterior datei de 1 octombrie 2011.

13. În materia legii aplicabile dezmembrămintelor dreptului de proprietate privată:

- a. dreptul de suprafață va fi guvernat de Codul civil actual numai dacă a fost constituit ulterior intrării în vigoare a acestuia;
- b. dispozițiile referitoare la cesiunea uzufructului din Noul Cod civil se aplică indiferent de data constituirii uzufructului;
- c. prevederile referitoare la stingerea uzufructului prin neuz se aplică și drepturilor de uzufruct constituite anterior intrării în vigoare a Codului civil din 2009.

14. În materia legii aplicabile dezmembrămintelor dreptului de proprietate privată:

- a. prevederile referitoare la stingerea dreptului de uzufruct prin abuz de folosință din Noul Cod civil sunt aplicabile și în cazul uzufructului constituit anterior intrării în vigoare a Codului civil, dacă abuzul de folosință este săvârșit ulterior acestei date;
- b. dispozițiile din Noul Cod civil referitoare la stingerea uzufructului prin pierderea bunului se aplică în toate cazurile în care bunul a fost distrus ulterior intrării în vigoare a Codului civil;
- c. dreptul de servitute este guvernat de legea în vigoare la momentul la care a fost constituit, dispozițiile referitoare la stingerea prin neuz a dreptului de servitute aplicându-se și drepturilor de servitute constituite anterior intrării în vigoare a Codului civil.

15. În cazul legii aplicabile faptelor juridice licite ca izvoare de obligații:

- a. obligațiile născute din faptele juridice extracontractuale sunt supuse dispozițiilor legii în vigoare de la data producerii ori, după caz, a săvârșirii lor;
- b. obligațiile extracontractuale născute înainte de intrarea în vigoare a Codului civil actual sunt supuse modurilor de stingere prevăzute de acesta;
- c. plata nedatorată este guvernată de legea în vigoare la momentul la care accipiensul a refuzat să restituie obligația care i-a fost executată de solvens.

16. În cazul legii aplicabile:

a. faptelor juridice licite ca izvoare de obligații, prevederile referitoare la cazurile de nedemnitare se aplică numai faptelor săvârșite după intrarea în vigoare a Codului civil, chiar dacă moștenirea a fost deschisă înainte de 1 octombrie 2011;

b. gestiunii de afaceri, se va aplica acea lege în vigoare la momentul la care gestiunea a profitat geratului;

c. îmbogățirii fără justă cauză, va fi aplicabilă legea în vigoare la data săvârșirii faptei care a produs împrejurarea ce a condus la îmbogățirea fără justă cauză.

17. În materia raportului juridic civil:

a. se va reține existența dublului caracter volițional atunci când raportul juridic are ca izvor voința părților;

b. nu se va reține subordonarea părților;

c. relația socială nepatrimonială este exclusă.

18. În materia izvoarelor raportului juridic civil concret:

a. îmbogățirea fără justă cauză este o faptă juridică ilicită;

b. faptele omului sunt evenimente;

c. delictelor civile sunt fapte juridice în sens restrâns.

19. În materia conținutului raportului juridic civil:

a. raportul juridic nepatrimonial este un raport simplu, spre deosebire de raportul juridic real;

b. nu este simplu raportul juridic obligațional;

c. raportul juridic de creanță poate fi simplu, asemenea raportului juridic real.

20. În materia elementelor constitutive ale raportului juridic civil:

a. conținutul raportului juridic civil reprezintă conduita părților, adică acțiunile sau inacțiunile la care sunt îndrituite părțile pe care sunt ținute să le respecte;

b. obiectul raportului juridic civil este reprezentat de totalitatea drepturilor subiective civile și a obligațiilor civile pe care le au părțile raportului juridic respectiv;

c. niciuna dintre variantele de răspuns anterior menționate nu este adevărată.

21. Exercițiul dreptului subiectiv civil:

a. este reprezentat de posibilitatea materializată;

b. reprezintă efectivă punere în valoare a posibilității juridice;

c. poate fi reprezentat de posibilitatea juridică.

22. În materia clasificării drepturilor subiective civile în drepturi absolute și drepturi relative:

a. drepturile nepatrimoniale sunt drepturi absolute, asemenea drepturilor reale;

b. drepturile reale nu sunt drepturi relative, asemenea drepturilor nepatrimoniale;

c. niciuna dintre variantele de răspuns anterior menționate nu este adevărată.

23. În general, în materia drepturilor subiective:

- a. drepturile decurgând din creația intelectuală pot fi și nepatrimoniale;
- b. dreptul de retenție nu este un drept real accesoriu;
- c. este un drept real principal acel drept de folosință a unor bunuri proprietatea anumitor persoane juridice, conferite de acestea persoanelor juridice anexă.

24. În general, în materia drepturilor subiective:

- a. dreptul de a pretinde arvuna este un drept de creanță principal;
- b. drepturile reale accesorii stau întotdeauna pe lângă un drept principal de creanță;
- c. sunt drepturi subiective civile accesorii nu pot fi nepatrimoniale.

25. Exercițarea drepturilor subiective civile:

- a. este necondiționată și imediată (acest din urmă aspect rămânând la latitudinea titularului dreptului);
- b. trebuie făcută în limitele sale interne, atât de ordin material cât și de ordin juridic;
- c. se va realiza în limitele de ordin externe, adică numai potrivit scopului economic și social în vederea căruia este recunoscut de lege.

26. Abuzul de drept:

- a. implică depășirea limitelor externe;
- b. nu implică depășirea limitelor interne;
- c. implică exercițarea dreptului cu rea-credință.

27. Abuzul de drept, implică un element:

- a. subiectiv, care constă în deturnarea dreptului subiectiv de la scopul pentru care a fost recunoscut;
- b. obiectiv, care constă în exercițarea cu rea-credință a dreptului subiectiv civil;
- c. niciuna dintre variantele de răspuns anterior menționate nu este adevărată.

28. Obligația civilă:

- a. în sens larg, reprezintă îndatorirea subiectului pasiv al raportului juridic civil de a avea o anumită conduită, corespunzătoare dreptului subiectiv corelativ;
- b. în sens restrâns, constă în raportul juridic obligațional;
- c. poate fi reprezentată și de înscrișul constatator al creanței.

29. Elementele raportului juridic obligațional se referă la:

- a. conținut, respectiv acțiunea sau absențiunea concretă la care este îndatorat debitorul și îndreptățit creditorul;
- b. obiect, adică dreptul de creanță ce aparține creditorului și obligația corespunzătoare dreptului respectiv, care incumbă debitorului;
- c. subiectele acestui raport care pot avea o dublă calitate.

30. Obligația:

- a. de a da, poate fi exemplificată prin obligația vânzătorului de a preda lucrul vândut;
- b. de a face, se poate referi și la prestarea unui serviciu;
- c. de a constitui sau transmite un drept real este o obligație de a face.

31. Obligația:

- a. de a nu face poate fi reprezentată și de o obligație de a da;
- b. de mijloace neexecutată, dă naștere la existența unei prezumții de culpă în sarcina debitorului;
- c. se apreciază ca fiind de mijloace sau de rezultat, avându-se în vedere și influența pe care cealaltă parte o are asupra executării obligației.

32. În materia clasificării obligațiilor:

- a. obligația de plată a unei datorii născute dintr-un contract de joc sau de pariu, pentru care nu se aplică dispozițiile unei reglementări speciale este o obligație imperfectă;
- b. obligațiile *propter rem*, sunt acele obligații care se nasc în legătură cu un lucru și care își produc efectele asupra unei terțe persoane care dobândește ulterior un drept real asupra lucrului respectiv, chiar dacă această persoană nu a participat în vreun fel la nașterea raportului ce are în conținut acele obligații;
- c. obligațiile *scriptae in rem*, sunt reprezentate de îndatoririle ce incumbă, în temeiul legii sau chiar al convenției părților, deținătorului unui lucru, pentru rațiuni precum existența unor raporturi de vecinătate ori protecția unor lucruri de importanță națională.

33. Obligația:

- a. este facultativă atunci când are ca obiect două prestații principale, iar executarea uneia dintre acestea îl liberează pe debitor de întreaga obligație;
- b. este alternativă, dacă are ca obiect o singură prestație principală de care debitorul se poate libera executând o altă prestație determinată;
- c. de grănițuire nu este o obligație *scriptae in rem*.

34. Bunurile:

- a. *lato sensu*, se referă numai la lucrurile asupra cărora pot exista drepturi patrimoniale;
- b. care aparțin aceleiași persoane și au o destinație comună stabilită prin voința acestora sau prin lege alcătuiesc o universalitate de drept;
- c. fac obiectul conduitei părților, în raporturile juridice patrimoniale, dar nu pot fi incluse în structura raportului juridic civil, ținând cont de caracterul social al acestuia.

35. Patrimoniul unei persoane:

- a. este o universalitate de fapt;
- b. nu este o universalitate juridică;
- c. niciuna dintre variantele de răspuns anterior menționate nu este adevărată.

36. În materia clasificării bunurilor:

- a. bogățiile de orice natură ale solului și subsolului, sunt bunuri mobile prin anticipație, asemenea fructelor neculese încă;
- b. dreptul de proprietate asupra unui lucru imobil nu este un bun imobil prin determinarea legii;
- c. undele electromagnetice sunt bunuri imobile prin natura lor dacă provin dintr-o sursă imobiliară.